

Послѣ се обарна кѣмъ малкѣй о Генрихъ
пригърна го, облѣ го съ горѣщы слзы
и рече: « Богъ да та благослови драгоцен-
« нодѣте. Той та доведи сега въ рѣ-
« цетѣ ми. На истина, зерж, ты си,
« когото гледамъ пакъ, или е сѣнъ. Не,
« ты си сѣщѣй, защото начертаніе-то
« на лицето ти прилича на бащеното ти
« начертаніе. Оубы! майкати колко ще-
« да е щастлива! Но радвайсе подобно и
« ты, защото ще та заведемъ при до-
« вритѣ ти родители. »

Пущенакъ-а обжрса слзытѣ си, кон-
то течахъ и възпріе думѣтъ си тѣй.
« Боже благѣн, нѣка да е името ти
« благословено. Твоя Божественна про-
« мысль нарѣди невидимо щастіе-то
« на това дѣте. Ты спрѣ слзытѣ на
« там мома, ко-то проливаше денѣ и
« нощѣ предъ тебе. Ты доведи въ рѣ-
« цетѣ и едно любимо дѣте. Ты вѣнча-